

Թեցաւ: Այս մարմինը (Քահանայութիւնը) ըստ ամենայնի միաբան էր Վարդանանց հետ եւ զործակից Տիրութիւնի դէմ մղուած պատերազմին: Ահա ինչ որ յանրապէս պարսկաներ կը բերէ Վարդանանց վրայ՝ իբր յուսանալն երու, մոկն նախանձա-յոյզներու վրայ:

Վահան, որ Վարդանանց գործը շարունակեց, աւելի նեղ վիճակի մը մէջ էր. իրականպէսը մ'ուներ ամէն տեսակ օգնութեան: Բայց նա առանց Բիւզանդիոնի մտնելու չարաքանդութեան կատարեալ ինքնութեամբ գործեց: Վարդանանց վերջնական ձեւ մը տուած չէին իրենց շարժումին, թէ պէտ զուրու պահէր թողուցած էր իւր նկատմանը եւ առաջագործեանց մէջ: Դներքին եւ արտաքին թշնամութիւններ չէին վերցած: Վասակի առջ Գործիչներ կը մտադրէր Պարսիկի ձկտումները: Վահան միշտ էր ընդհակառակը Տիրութեան իւր բոլոր ոյժը գործածեց անոր դէմ: Պերոզ անձամբ մեղց պատերազմը, բաւ մը զոր Յագկերտ չբռաւ Վարդանանց դէմ: Այս ծանր եւ դժուարին պարագաներում՝ Վահան աչք իսկ չդարձուց ոչ չաներուն (Փրպ. էջ 863, 418), ոչ ալ «Հուռում ապն», որովհետեւ, կ'ըսէր նա, «Գլ-րեաց ուժն եւ ստամբակութիւնն քաղ դիտեմ, եւ չհաւանց զիսալութիւնն եւ զիսալութիւնն»:

Վարդանանց եւս փորձով բռնեցին Հռոմոյց այս նկարագիրը, եւ պատճառն այն է որ պատգամաւորութիւնը չիրկնեցին: Հռոմոյց չեն ուզեր օգնել արդէն, զի՝ ոչ միայն դաշինք կար Բիւզանդիոնի եւ Տիրութեան մէջ, այլ մանաւանդ Յունաց ուզածը Հայոց աշխարհին երկփեղկումն էր — «Այն էին եւ իսկ Յունաց յաշիւնին, լեւել շոյն (զերկպառակութիւն) — Իսրայէլիս, այլ է յեւն նորս (Վասակայ) — առաւել եւս է շոյն յիսրայէլս — զիսրայէլս (Եղիշէ, էջ 72):

Ուրեմն երթագրութիւն մ'է Վարդանանց եւ Վասակեանց գործերը յուսամբութեան կամ պարսկաբնութեան քաղաքականութիւն մը նկատել: Այս խնդիրը կարելի էր բոլորովն մէկդի նետել՝ իժէ՛ մեր պատմութեան ամենէն փառաւոր դէպքին բնութիւնը փոխելու չնառայէր իւր ինքնագրութիւն կամ վարկած:

1 Փրպ. էջ 358, 362, 400, 423, 514: — Մեծն Վահանի բոլոր պատերազմներուն մարզ մը միայն, Վահանի արքանեակը «Երանելին զերպարզ», որ էր աղաւթ յոյն ընկաւ այն ընդհատումին մէջ՝ որ առանձնեցուց առանձնաց ոյժով: — Վահանի անարկած խաբարութեան եւս այլ յոյսի միջոցներ են որ կը կապեն Հռոմոյց զիսալութեանութիւնը, պարզեւն է պատմութեան վիճակը: Au reste nul scrupule: l'intrigue, le mensonge, la trahison sont armes légitimes. Խրթ. էջ 668:



ՅՈՒՅԱԿ ԶԵՌԱԳՐԱՅ ԹԱՌԻՐԶԻ

4.

Յոսցակ Զեռագրաց Գրադպարեմի Հիշատակ թուի:

(Եւրոպայի մասին)

3.

ՍԻՆՏԱԳՐԱՆ

?

ԹՈՒՂԹԻՔ 140: — ՄԵԾՈՒԹԻՒՆ 23X16X5 սմ.: — ԳՐՈՒԹԻՒՆ՝ երկսիւն, իւրաքանչիւրը 18X5 սմ.: — ԳՈՐ բոլորգիր, թանաք սեւ. վերնագրերը, սկզբնատողներն ու սկզբնատողները կարծր. տող 27-32: — ՆԻՒԹ՝ թուղթ: — ԳԱՅՄ՝ կաշեպատ փայտ: — ՄԱՅԱՆԱԹԻՍ ՊԱՆՊԱՆԱՅ՝ սկիզբն եւ վերջն երկ-երկու թերթ, ինչ երկաթագիր անտաքանի մնացորդ: — ՀԱՆԳԱՄԱՆԻՔ՝ գէշ. կաշի պատուած, թերթերը ինքնած, մաշած, շատը պակաս: — ԴԱՏԱՐԻՔ ԹՈՒՂԹ՝ չկայ: — Պատկերներն ու լուսանկարները չկան. զարդագրերն ու քանի մը փոքր խորանիւրը անարուեստ: — ԳՐԻՉ Թուղթներ. թուական, տօր եւ տեղ անձանքով:

Մատենան է Վաւերաբան, որ կը պարունակէ.

1. Կանոնք, որոշումք միայն կը թուի էլ 1ա—բ.
2. Մատենան սկիզբն պակաս. էլ 2ա—42բ.
3. Մարկոս. էլ 43ա—70բ (վերջն պակաս):
4. Ղուկաս, էլ 71ա—113բ. 5. Յովհաննէս էլ 114ա—140բ (վերջն պակաս):

ՅԵՐԱՍԱԼԱՅԻ ԳՐՈՒԹԻՒՆ. էլ 2ա. Զատնի զարդին ջին զուշ տարաւ զգրութիւն: (Այլ խաբար չկայ):

Էլ 74ա. Տիւն փրկեալ զմեզ է ժամանակն չառեաց տար. չէ չէ չէ:

Էլ 91ա. Տիւն զարմայ յոյսանիք անարժանի: Գրեալ չէ չէ չէ չէ չէ չէ չէ չէ չէ չէ:

Մէջն է:

4.

ՍԻՆՏԱԳՐԱՆ

ԹԻՍ — 1562:

ԹՈՒՂԹԻՔ 204: — ՄԵԾՈՒԹԻՒՆ 26X18X4 սմ.: — ԳՐՈՒԹԻՒՆ՝ շատ պարզ, երկսիւն իւրաքանչիւրը 21X6 սմ.: — ԳՈՐ խոշոր բոլորգիր. թանաք սեւ. վերնագրերը, սկզբնատողներն եւ սկզբնատողները կարծր, տող 26: — ՆԻՒԹ՝ մագաղաթի նման ընտրի թուղթ: — ԿԱՅՄ՝ բոլորովն նոր, խաւաքարէ, վրան պատուած մանրակազմի ընտրի moire. — ՀԱՆԳԱՄԱՆԻՔ՝ բոլորովն նոր եւ մարդ: — ՄԱՅԱՆԱԹԻՍ ՊԱՆՊԱՆԱՅ՝ սկիզբն եւ վերջն մի մի թերթ, երկաթագիր անտաքանի մնացորդ: — ԴԱՏԱՐԻՔ ԹՈՒՂԹ՝ էլ 1ա—2ա, 55ա, 93ա—բ, 159ա, 203բ—204ա: — ՊԱՅՄԱՆԱԹԻՍ, լուսանկարագրերը եւ զարդագրերը անանց ներքի, իւր ուրուագծով եւ քաւաքանի անարուեստ: — ԳՐԻՉ Պետրոս արեւդայ. տէր Մանստիս Ուիլէ. տեղ Հաւարու կամ Լուսնակ զիւր. թուական ԹԻՍ — 1562:

Մատենան է Վաւերաբան կը պարունակէ Մատենան էլ 3ա—54ա. քանի Մարկոսի էլ 54ա—բ. Մարկոս էլ 56ա—90բ. Բարեպետ յո առաւառու էլ 90բ—91ա. քանի Ղուկասի էլ 91բ—

92թ. Ղուկաս՝ էջ 95ա—158ա. ցանկ Եղիշանու՝ էջ 158թ. Եղիշանու՝ էջ 160ա—202թ.

ԵՐԵՎԱՆԿԱՎՐՈՒԹԻՒՆՔ. Ի՛շ 1թ եւ 2ա՝ անշնչե յիշատակութիւնք 1872 թուէն՝ երեսայից ծննդեանն:

Ի՛շ 94ա. կամեմի նշ եւ առ իս կայայ զոր աւետարանն ի հայալ ինչից իմաց էլառայ հոգոյ իմոյ առ ի զուսն շարիկայի նմանին. հայրապետութի՛ն ալ պարկին. եւ սղախաւոր եկեղեցուս ալ մկրտիլ եւ ալ բարեգիւ. եւ անտես ուստի անոյ. կամ՝ եղբայր կամ՝ եղբայրդ ի կամ աղբական կամ՝ նշանին (= բնաւոր) ալ որ զալի անէ այս եկեղեցոյս (5 առջ քրեւած):

Ի՛շ 158ա. Զբորաւ զք աւետարանին զպիտորս արեղայս յիշէ ի տի եւ դուք յիշեալ ինչից առն:

ԳԻՒՆՈՐ յԵՐԵՎԱՆ. Ի՛շ 202թ—203ա. Փառք եւ համայնք անաժանելի նր երբորդութիւն հուր եւ որդոյ եւ հոգոյն որդոյ այս՝ իւր միշտ եւ յաւիտեանն ամեն: Արդ՝ քրեցաւ նր աւետարանն ձեռնար փեռան եւ թաղանթը գրէին եւ աւետարանն պիտորս. արեւ-դայի. ի ինչոց. բարեմտ եւ հեղաշնչի միշտարի տիկն կոչեցաւ. յանիկից յիշատակ հոգոյ իւրոյ. եւ ծնողացն հաւրն արդիսմ զսահմանային. եւ մաւրն իւրոյ. սեղիկին եւ եղբայրն. աղաքի իւր կրտսեանորն եւ քրոջի սարկաւագին եւ զանիկին. եւ մարգարէին. եւ քեղբայրն առաւիկին. եւ մարիանին. եւ հրեանին. եւ եղբայր որդոյ. աւանդին. Իւ. նմ՝ յարեան մերձաւա-րացն. կենդանեաց եւ ննջեցելոցն. ամեն: Արդ՝ գրեցաւ ի. Թւերութիւն հոգոյ առաժարեալ աւտ: Իւ զանու-թէ. շահ Թահմաղի. որդոյ խաւարկելի. ի դաւն եւ ի ննջ ժամանակին. որ երդոյ հուր հակառակի իւրեանց ի կիցիւնն տաւն աղբանից գրեգորիս (վերին բառը յոտոյ ջրեմով. քրեւած եւ լուսանցի փայտ ան-շնչոր գրեղով զբաւած «Տի պիտեւ»), գրեցաւ նր. նւ. ի գեղոյ. հաւատաւ կոչի. որ եւ Հինգուգակս Արդ ե անիկով (= երես անկաւ) աղայեմք զամեն-անաւ. կարգալով զիւր աւրեանկելով յիշեցեց զմա-քրայիսլ աղաւթ մէր. Չայրապետ արեգեւ ուսու-ցիւն. եւ նահապետ. քահանայ. եղբայր արքին. եւ հանդերձ. ծնողաց. եւ հարսպետաց ամի: Իւ զաղ-մայեց գրչին. պետրոսի. ար՝ զա՝. խաչուրութի եւ սղախայն. անմոզագիր լերաւ. Ջի զկարս այս ունեաց յիշեցեք ի քն. նն. եւ իշխողագ զարգէ (= պար-գեւէ) ալ նն. զիւր արդոյութիւնն ամեն. Յիշեցեք. Ջմարեան աղայխարոզն. որ Ջմեղ կերակրեաց ամեն. նն զնէ. նն:

Ի՛շ 204թ. յիշայտակ ե նր աւետարանն Սանդի որդի գրեթորին կամ պապային որ անգրեկ ձեռնիկ աղաւանք (եւ գրչափորձեր, բոլորն ալ նոր գրով):

Ճ.

Ա Ի Ե Տ Ո Ր Ա Ն

ՁԻ — 1458.

ԹՈՒՂԱԹԵ 257: — ՄԾԹՈՒԹՈՒԹԻՆ 21X16X5 սմ.:

— ԳՈՒՈՒԹՈՒՆ՝ պարզ եւ մաքուր, երկպիւն իւրաքան- իւր 16X5 սմ.: — ԳԻՐ՝ բոլորգիւ. թանաք սև, վն-բարձր, սկզբնատուրն ու սկզբնատուրն բաց կար- սիւր, քիչ անգամ կանաչ կամ վարդագոյն, սող՝ 22: — ՆՆԻԹ՝ մազաղաթանման ընտիր թուրթ: — ՆԱՋՄ. քուրդիկն նոր, կաւաքարտայ, ծրնդ սնցուցած ըն-

տիր մանրակազոյն moire. — ՄՐԳԱՄԱՐԻՍ ՊԱՇՏՈՒ- ՆԱԿ չկայ: — ՀԱՆԳԱՄԱՐԻՍ՝ բոլորիկն նոր ու մաքուր: — ԴԱՏԱՐԿ ԹՈՒՂԹ՝ էջ 2ա, 70ա 71ա, 117ա—118ա, 194թ—196ա եւ 257թ: — ԼՈՒՍԱՆԱՅԻՐԻՆԻՍ, խորան- ներն ու մեծաղիւր պատկերները բաւական անարունստ: — ԳՐԻՉ՝ չէ յիշուած տիւ Եղիշանու արեւոյ. սոնդ Աղբանու Ասիկանս գիւղ. Թուական ՁԻ — 1458:

Մատեանն եւ Աւետարանն. կր պարունակէ. Մատթէոս՝ էջ 2ա—69թ. Մարկոս՝ էջ 72ա—117ա. Ղուկաս՝ էջ 119ա—194ա. Եղիշանու՝ էջ 197ա—255ա. ցանկ, նախարարութիւնք եւ կանոնք չկան:

• ԵՐԵՎԱՆԿԱՎՐՈՒԹԻՒՆՔ (առաջ քրէ). էջ 257ա. Զգեթին աղայից նր աւետարանն աւաղաք-քէնն որ առաջ զգաւ հայալ որդար իմոյ. յիշատակ հոգոյ իմոյ. եւ ընկանաց իմոյ. Դարձեալ յիշեցեք. մհանի ալ աւաղաքեան. եւ զհոյն իմ կուկարս. թաւալի. եւ մայրն իմ. նաղաւա. ամեն: Ի՛շ զիւր կրկին յիշեցէք աւաղաքեւ երեցն. եւ զբիղայիցն իմ. աղիա- շէն. եւ զգրչին իմ զալ բիղարին. եւ զգաւեցն իմ: ստորին. աղայն. աւաղաքն. մարաւ. մոհհին: ամեն: Դարձեալ յիշեցէք ալ բիղարն. եւ զկուկիցն իւր աղիարն. եւ զգրչին իւր. զգաւեան. թաւալի. միւ-թարն. խաչաւաղաք. վարդան. եւ գաւաթն իւր. նաղաւա. ամեն: Դարձեալ կրկին յիշեցէք զալ աւա- տակեն. որ ետուր ձեռն ի դաւն. նր. յակրայ միւ ճաշոյ գիրք միւ աւետարան. ա. աղաղաքան. ա. մա- ճաղիւրք. ք. մաշտոց. անլին յիշատակ հոգւ իմոյ ամեն թիւն ա. Գ. ք. Հայր մեր որ յերկ՝

ԳԻՒՆՈՐ յԵՐԵՎԱՆ. Ի՛շ 255թ—256թ. փառք եղալի եւահելուս զաւետութիւն. աղեկեալն կատա- րեալ. եւ անահմանի նշ հոյ. նշ որդոյ. նշ հոյ. յաւիտեան ամեն: Հնորհեւ նշ ամենակալի. եւ յորին աղբանութիւն ամենակալ. եւահելալ. եւ հորինա զարգ աւետարանն զոր էր զաղկապետ երանալ աւե- տարանայն. բառ բաղմբանք. գունց ի մի առաջին անգլով հանաւ. զոր արուստապիկալ ամաշտոյց ծաղկանց իւրեկեցական կապով թէ որ բառ հոգոյն յառկութի իմանալի գանաղան որակութիւնք. զաղափա- րելով: բառ յորեւց յարկեցելոցն. զառակեցելութիւնք. առ ի յեկեղեցոյ յարմարաւ. յորիւ խաղաղութի գիւնոյն պատաշաճալ զի յայմանէ կատարելութի. 2որք աւետարանն ի բաղով պատճառէ: 2որքերկրեան կենդանիք: Մարդ: Աւիւն: Եւր: Արեւ: 2որք իւր յաշխարհին: Հող. Զուր: Լուր: Աւա: հակառակեց ան- հայտնիք եւ սիրելիք անհայտնիք: չորք. չորք. գիր անուան երբորդութիւն: հայր. մորի: հոգի: 2որք գեղեք բիւնալ ի դրախտէն: Ժիւսիւ: Գիւնի: Տիւր: Երբարտան: 2որս անգիւն: եւ եղիւրք անգիւն: 2որք գեղեք խալին: եւ այլ բաղով պատճառաւ. յորս զաղափարի չորեքեան աւետարանիւր: Ջի թեպետ. եւ բաղով բաղք ի առա որ երեւին ներհակ միմանց, այլ քալ ճշմարտութ յոյժ միարանց միմանց. Արդ ա- ռեւալ աղաւանդին մանկունք նոր սիրն. զհրաման կենդանիք մեր: Դի: ընկերցելիք միշտ յեկեղեցին: զի ձեղ եւ ինձ արդունցի որ զապաւ զիրս գրեցի: ի թիւն հոյոյ: Ձի: Արդ եւ յոհանն կրուսնա տա- ցա: զոր աւետարանն ի հայալ արդեանց իմոյ: յիշա- տակ ինձ եւ ծնողաց իմոյ. եւ նմ՝ արեան մերձաւա- րաց իմոյ: Հորն իմ պարն թոււան. եւ ճնն իմ բաղաւաթն. եւ քեան իմ աւաղաքն եւ զաւաղան:

